

**Petr Šmejkal, *Karel Weis a Veselí nad Lužnicí v zrcadle osobní korespondence*.
Bakalářská práce Historického ústavu Filozofické fakulty Jihočeské univerzity, České
Budějovice 2018, 45 s + 4 strany obrazových příloh.**

Posudek oponenta bakalářské práce

Karel Weis představuje v české lidové kultuře kapacitu, jejíž jméno skloňují znalci a milovníci lidových písní poměrně rádi a často. Na jedné straně všichni připomínají jeho nezpochybnitelný přínos, ba zachránění folklorního bohatství, k jehož zapomenutí by jinak došlo, na straně druhé je zároveň okamžitě připomenuta jeho komplikovaná konfliktní povaha i některé omyly, kterých se dopustil. V té souvislosti lze uvítat a ocenit každý další i drobný příspěvek k životu „Mistra Weise“, samozřejmě i bakalářskou práci Petra Šmejkala.

Práce se vzhledem k rozsahu tématu nemohla zaměřit na celou Weisovu osobnost a dílo. Autor se proto rozhodl především rekonstruovat Weisův vztah k Veselí nad Lužnicí. Weisova pozůstalost, jež je v tomto městečku uložena a z které diplomant vycházel, obsahuje 80 kartin korespondence, zápisů i novinových výstřižků. Z vlastní zkušenosti mohu potvrdit, že bádání v těchto pramenech není sice náročné paleograficky, ale především technicky a časově. Pozůstalost se v minulosti bohužel dočkala nesystematického uspořádání laickým archivářem a ani pilná práce současného kurátora Petra Šťovíčka v tomto směru zatím nedokázala zjednat nápravu. Proto se málokdo ze zájemců k rozsáhlejšímu bádání odhodlal.

Kromě závazného úvodu a závěru se práce skládá ze tří kapitol. První je víceméně kompilační a na základě literatury představuje Weisovo curriculum vitae. Druhá kapitola se zaměřuje na vztahy a kontakty Karla Weise s místními občany a jejich podíl na sběru lidových písní. Hlavní přínos Šmejkalovy práce vidím právě zde, tedy ve zpracování této korespondence mezi Místrem a jeho přáteli a spolupracovníky, především Amálií Fleischhansovou a Gustavem Machoněm. V případě publikování v některém regionálním časopise bych autorovi navrhol proložit text práce větším množstvím ukázek z jednotlivých dopisů.

Lze jen uvítat, že práce obsahuje také třetí kapitolu *Druhý život Karla Weise ve Veselí nad Lužnicí*. Vyplývá z ní, že navzdory dlouhodobé existenci Weisova muzea není o jeho dílo žádný převratný zájem. Autor však opominul důležitý projekt Českého rozhlasu. Během kalendářního roku 2013 odvysílal Český rozhlas kolem 50 dílů cyklu *Český jih a Šumava v písni*, jež v sobě obsáhly starší i novější písně z Weisovy stejnojmenné sbírky. Paralelně s tím vznikali i cyklus krátkých dokumentů o Karlu Weisovi, kde se k jeho činnosti vyjadřovali jak fundovaní hudebníci a etnografové (např. Lubomír Tyllner, Jaroslav Krček, Josef Krček), tak i pamětníci, kronikáři z jihočeských vesnic nebo členové jihočeských folklorních souborů. Nechyběla kupříkladu ani vnučka Karla Weise, takže v rámci pořadů, které si lze dodnes pustit z internetového záznamu, se lze dovědět řada dosud neznámých informací, které nebyly zatím publikovány. I když vím, že nebývá zvykem, že historik sleduje také rozhlasovou produkci, právě v souvislosti s tzv. druhým životem jde o politováníhodné opomenutí. Články publikované příležitostně v Mladé frontě pak představují v porovnání s tím pouhou marginálii.

Z dalších drobností bych vytkl, že diplomant sice na s. 10 uvádí, že o Weisovi vznikla také diplomová práce na Pedagogické fakultě Ostravské univerzity, ale zapomněl uvést název práce, autora a informaci, zda z ní také čerpal. Tyllnerova práce o Weisovi z roku 1986 je sice opakovaně zmiňována v úvodu i v poznámkách, ale vypadla ze závěrečného seznamu literatury. Zaslouží také připomenout, že kromě ní Tyllner publikoval o Weisovi ještě dva příspěvky v časopise Český lid (1987 a 1999), což není v práci uvedeno.

Práce je napsána bez výraznějších pravopisných chyb a překlepů, občas by snad bylo možné trochu vytříbit stylistiku. Na základě výše uvedeného hodnotím práci známkou ještě **velmi dobře**.

V Českých Budějovicích 23. 5. 2018

PhDr. Jan Šimánek